

Bosruiter (*Tringa glareola*)

De foto van Meino Zondervan

In den beginne van mijn vogelbelevens was de Bosruiter een geheimzinnig wezen. Een ver- van- mijn-bed-vogel zeg maar. Met een oude verrekijker om mijn nek die nog van mijn pake was geweest, liep ik met een excursie mee, waarbij de boswachter op een gegeven moment vertelde dat we een wegvliegende Bosruiter hoorden: *tief-tief-tief*. "Goh ... een Bosruiter ..hier?" antwoordde ik. Die broeden toch ergens in Scandinavië dacht ik en vroeg me af of ik deze prachtige vogel ooit te zien zou krijgen. Ik wist destijds ook nog weinig van de soort en had geen idee hoe en waar je ze zou kunnen tegenkomen. Ja, in een bos toch?

Blijken die kleine ruiters tijdens de trek (najaarstrek juli-september, voorjaarstrek april-mei) een deel van het jaar gewoon in Nederland te bivakkeren! Niet in een bos, maar gewoon in groepjes op slikrandjes van zoetwaterpartijen, net als zijn tweelingbroer het Witgatje en de andere ruitersbroeders Tureluur, Groenpootruiter en Zwarte ruiter.

Broeden doen de monogame Bosruiters op de grond of in een oud lijsternest. Vermoedelijk werd tot het begin van de twintigste eeuw geregeld gebroed in Fryslân, Drenthe en Noord-Brabant. Daarna ging het bergafwaarts en in 1936 vond het laatste broedgeval plaats bij Coevorden. Nadien was er nog één op zichzelf staand geval in 2005 in de Akerdijkse Plassen. Hoogveenmoerassen zijn favoriet bij deze vogelsoort en laten die nou in ons land helaas erg zeldzaam zijn geworden.

Aanvankelijk had ik niet verwacht dat ik ooit in het bezit zou komen van echte vogelaarsuitrusting zoals een dure telescoop of een spiegelreflexcamera. De tijd tikte door en vele jaren na die bewuste vogelexcursie bleek ik toch over die professionele uitrusting te kunnen beschikken. Dit door onder andere een hoge gunfactor van kennissen die afstand deden van hun spullen. Uiteindelijk kon ik hierdoor zelfs de oude verrekijker van pake vervangen door een heuse Bynolyt kijker.

Jaren later vind ik mezelf terug in het hier en nu, plat op mijn buik liggend aan de rand van de Ezumakeeg in het Lauwersmeergebied. Met mijn hoofd net onder een schrikdraad wachtend op wat komen gaat. Voorzichtigheid is geboden, want er staat serieus stroom op de draad. Dat had ik enkele weken ervoor al ondervonden tijdens het fotograferen van een Poelruiter. In mijn enthousiasme lette ik niet op de afstand tussen mijzelf en het draadje, waardoor de lens van mijn camera er toch even tegenaan tikte en ik een klap voor mijn kop kreeg.

Dat was toen een rare gewaarwording. Handig was het ook niet, want ik had andere belangstellenden net gewaarschuwd voor het gevaar en vervolgens overkwam het mijzelf. Ik had de lachers op mijn hand, ook al was dat alles behalve de bedoeling. Ik hoopte dat mijn camera, net als ik, de klap had overleefd. Na een grondige controle bleek alles nog te werken en kon ik gelukkig meegaan in de hilariteit van het moment. Om me daarna weer te focussen op de Poelruiter... en het draadje!

Maar goed, de tijd tikte door en nu lig ik dus wederom onder zo'n stroomdraadje geduldig te wachten, en dat wachten wordt beloond. Daar stapt een Bosruiter parmantig, doch op zijn hoede, foeragerend door het ondiepe water mijn gezichtsveld binnen. Pikkend op insecten, larven, wormen, spinnen, kreeftjes en visjes. Hoe klein het ruitertje ook is, hij wordt in de zoeker van mijn camera groter en groter tot het er niet meer in past. Uiteindelijk te dichtbij, maar de foto is gemaakt. Ik blijf doodstil liggen en loer over mijn camera naar het prachtige dier. De steltloper loopt vlak voor me langs. Ik heb het gevoel dat als ik mijn arm naar het dier uitsteek, ik hem aan zou kunnen raken en ik geniet van dit bijzondere moment.

Van zo dichtbij komen de details voor mijn ogen tot leven. Van het lichte vlekkenpatroon in zijn bruine dekveren tot de opvallende gele poten. En die grote bruine kijkers met de heldere witte oogstreep erboven. Een druppel water hangt aan zijn relatief korte slanke snavel. Het licht van de zon valt op het water en weerkaatst op zijn grotendeels witte buik. Naast hem een waterdiertje op een kort stengeltje. Ik ben alleen met een Bosruiter, en de tijd staat even stil.

Wie had dat in den beginne nou gedacht...?

*Meino Zondervan
Camperstraat 3
8921 VH Leeuwarden
meino.zondervan@gmail.com*